

сж сжщо, каквото е хлѣбното дърво за Океанцитѣ. Юго-Источната Франция (Провансъ), кокто е запазена отъ с. съ планини, дава южни плодове: портокали и маслини; (най-повече по околноститѣ на градъ Гьеръ.) По юго-западна Франция излизатъ гъби (трюфли), които растятъ плитко въ земята. Освѣнъ това, по Франция растятъ и много градински овошки. По южна Франция расте черница, чюкундуръ, шафранъ; въ сѣверна — ленъ, (а въ срѣдня — марена (брошъ).) Повѣчето земя се сѣе съ горѣказаннитѣ растения, а хлѣбни растения малко; за това храната имъ се вноси повечето изъ Съединенитѣ Штати, Алжиръ и Руссия и изъ Евр. Турция. Другитѣ клонове за поминакъ скотоводството, рудокопството и проч. въ Франция сж на по-долня стъпень, отъ колкото въ Австрия. За това Фрѣнциитѣ сж принудени да си внасятъ отъ вѣнъ вълна, кожи, лой, рога камъни въглища и проч. Нѣ въ Франция на голѣма слава сж Нормандскитѣ коне и Нормандскитѣ и Британскитѣ добитаци. По брѣговетѣ на Ламанигъ ловятъ много селди и стриди, а по Бискайско море — много сардини. Промишленостъта за обработка е дадена на Френцитѣ и съ това се отличаватъ тѣ най-много. (Фландрия работятъ най-много ленияни платна, тантели и др. нѣща; вълнени нѣща излизатъ повечето изъ гр. Елбефъ и тѣ ся славятъ по цѣла Европа; памучни нѣща искарева най-много гр. Руанъ. Коприната се работи най-повече по Ронската долина; нейната столица е гр. Лионъ, Сахарницитѣ сж най-много на с. около Лилъ, Алменъ и Дюнкирхенъ. Освѣнъ тѣзи Франция изкарва металчески нѣща, особно въ Парижъ, стъкленни, фарфорни издѣлия, мебели, дрѣхи, капели, обуца, ржавици, (ганти), меризми, сапунъ и проч.) Търговия. Франция върти по-голема търговия отъ Пруссия и Австрия,